

Suvestinė redakcija nuo 2021-11-17

Įsakymas paskelbtas: TAR 2014-03-07, i. k. 2014-02884

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL APLINKOS SEKTORIAUS 2014–2020 M. VIEŠINIMO PRIEMONIŲ PROGRAMOS
PATVIRTINIMO**

2014 m. kovo 5 d. Nr. D1-238
Vilnius

Vadovaudamasis Nacionaline darnaus vystymosi strategija, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. rugsėjo 11 d. nutarimu Nr. 1160 „Dėl Nacionalinės darnaus vystymosi strategijos programos patvirtinimo ir įgyvendinimo“, 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. lapkričio 28 d. nutarimu Nr. 1482 „Dėl 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programos patvirtinimo“, Konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija), ratifikuota Lietuvos Respublikos 2001 m. liepos 10 d. įstatymu Nr. IX-449, ir siekdamas nustatyti pagrindinius aplinkos sektoriaus visuomenės informavimo ir švietimo apie aplinką, įskaitant reikalingos infrastruktūros sukūrimą ir (ar) atnaujinimą, prioritetus ir pagrindines viešinimo įgyvendinimo priemones,

t v i r t i n u Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programą (pridedama).

Aplinkos ministras

Valentinas Mazuronis

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2014 m. kovo 5 d. įsakymu Nr. D1-238

APLINKOS SEKTORIAUS 2014–2020 M. VIEŠINIMO PRIEMONIŲ PROGRAMA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programa (toliau – Programa) parengta vadovaujantis Nacionaline darnaus vystymosi strategija, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. rugsėjo 11 d. nutarimu Nr. 1160 „Dėl Nacionalinės darnaus vystymosi strategijos programos patvirtinimo ir įgyvendinimo“, 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. lapkričio 28 d. nutarimu Nr. 1482 „Dėl 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programos patvirtinimo“, Konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija), ratifikuota Lietuvos Respublikos 2001 m. liepos 10 d. įstatymu Nr. IX-449, atsižvelgiant į Aplinkos sektoriaus 2007–2013 m. periodo viešinimo priemonių programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. spalio 17 d. įsakymu Nr. D1-542 „Dėl Aplinkos sektoriaus 2007–2013 m. periodo viešinimo priemonių programos“ įgyvendinimo rezultatus, taip pat remiantis Europos Komisijos 2007 m. ir 2011 m. atliktais gyventojų nuomonės tyrimų Nr. 365-EB75.2 „Eurobarometras: Europos Sąjungos piliečių požiūriai į aplinką“ duomenimis.

2. Programos paskirtis – išanalizavus esamą būklę visuomenės informavimo apie aplinką srityje, numatyti 2014–2020 m. laikotarpio perspektyvas, tikslus, uždavinius ir programos įgyvendinimo priemonių planą, kad prioritetas būtų teikiamas visuomenės aplinkosauginio sąmoningumo ir informuotumo apie aplinką didinimui, numatant finansuoti visuomenės informavimo ir švietimo įvairiais aplinkos klausimais priemones, Lietuvos zoologijos sodo, gamtos muziejų, kitų aplinkosauginių ir rekreacinių objektų bei jų ekspozicijų sukūrimą ir (ar) atnaujinimą, didinant jų patrauklumą, šviečiamąjį bei edukacinį poveikį.

3. Programoje numatyta aplinkos sektoriaus esamos būklės analizė ir perspektyvos, viešinimo tikslai, uždaviniai šiems tikslams pasiekti, prioritetinės viešinimo kryptys, tikslinės grupės, programos įgyvendinimas, vertinimo kriterijai, laukiami rezultatai.

4. Programa numatoma didinti visuomenės informavimą apie aplinką, įskaitant tam reikalingos infrastruktūros sukūrimą ir (ar) atnaujinimą. Informacija apie aplinką suprantama taip, kaip ji apibrėžta Konvencijoje dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija).

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-163](#), 2017-02-27, paskelbta TAR 2017-03-03, i. k. 2017-03601

II. ESAMOS BŪKLĖS ANALIZĖ IR PERSPEKTYVOS

5. Visuomenės informavimas ir aplinkosauginis švietimas yra viena iš pagrindinių priemonių siekiant įgyvendinti aplinkos apsaugos ir darnaus vystymosi tikslus, numatytus Nacionalinėje darnaus vystymosi strategijoje. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija (toliau – Aplinkos ministerija), įgyvendindama jos kompetencijai priskirtas funkcijas ir tarptautinius įsipareigojimus, aktyviai ir sistemingai vykdo visuomenės švietimą apie aplinką ir aplinkosaugą, turėdama nemažai šios viešosios politikos priemonės įgyvendinimo patirties, stengiasi didinti visuomenės suinteresuotumą aplinka, skatinti visuomenės narių aplinkosauginį sąmoningumą pasirenkant tausų išteklių naudojimą ir aplinkai palankų gyvenimo būdą.

6. Pirmosios aplinkos sektoriaus viešinimo priemonės Europos Sąjungos (toliau – ES) struktūrinių fondų paramos lėšomis įgyvendintos 2004–2006 m.

2004–2006 m. laikotarpiu informacijos sklaidai pasirinktos šios pilietinę iniciatyvą skatinančios viešinimo priemonės: EKOINFO informacijos ir mokymo centro įkūrimas, informacinės dalomosios medžiagos ir pažintinių leidinių leidyba, viešųjų paslaugų teikimo visuomenei per interneto tinklą informacinės sistemos sukūrimas, ekologinės akcijos, informacijos sklaida spaudoje. Minėtos priemonės turėjo užtikrinti Orhuso konvencijos nuostatų įgyvendinimą ir garantuoti, kad visuomenė gautų reikalingą informaciją apie aplinką, dalyvautų formuojant aplinkos apsaugos politiką ir priimant sprendimus aplinkosaugos klausimais.

7. Įvertinus 2004–2006 m. įgyvendintų priemonių rezultatus, galima išskirti kelis esminius pasiekimus informavimo apie aplinkos apsaugą srityje: operatyvus informacijos apie aplinkos apsaugos priemonių įgyvendinimą, jos eigą, pasiektus rezultatus teikimas; glaudus bendradarbiavimas su visuomenės informavimo priemonėmis, užtikrinantis platų informacijos sklaidimą visuomenei; efektyvus informavimas nacionalinėje ir regioninėje spaudoje, televizijoje ir radijuje. Pastebėti ir trūkumai: nepakankamas teikiamos informacijos visuomenei aktualumas, informacijos diferencijavimas pagal tikslines grupes; nesukurtas nuolat veikiantis informacijos ir mokymo centras.

Nors visuomenės galimybė susipažinti su informacija apie aplinką ir dalyvavimas sprendimų priėmimo procese pakankamai gerai reglamentuotas teisės aktais, piliečių sąmoningumas bei suinteresuotumas pasinaudoti savo teisėmis ir realus dalyvavimas aplinkosaugoje buvo labai pasyvus. Pasiiekti efektyvesnius 2004–2006 m. programos įgyvendinimo rezultatus sukliudė mažas gyventojų informuotumas apskritai apie aplinką ir jos būklę, viešojoje erdvėje trūko suprantamos, tikslios ir prieinamos informacijos, padedančios geriau suvokti aplinkosaugos klausimus ir problemas, galbūt pasirinktos nepopuliarios komunikacijos priemonės.

8. Rengiant Aplinkos sektoriaus 2007–2013 m. periodo viešinimo priemonių programą, didelis dėmesys skirtas grįžtamojo ryšio tarp informacijos apie aplinkos apsaugą ir darnų vystymąsi teikimo subjekto (ministerijos) ir informacijos gavėjo (visuomenės) užtikrinimui, informacijos apimtys, teikimo formos, turinio priimtinumui ir suprantamumui, nes tik įgijusi bendrojo pobūdžio žinių apie aplinką visuomenė gali laisvai keistis nuomonėmis, veiksmingiau dalyvauti priimant sprendimus.

9. Pagrindinis 2007–2013 metų programos tikslas buvo numatyti sistemingus ir nuoseklius veiksmus, kuriuos įgyvendinus būtų iš esmės pagerintas visuomenės informavimas apie aplinkos apsaugą ir darnų vystymąsi, užtikrintas visų tikslinių grupių pasiekiamumas, kad informavimo ir viešinimo priemonėmis visuomenėje būtų įtvirtintos nuostatos, leidžiančios geriau įgyvendinti darnią plėtrą. 2007–2013 m. laikotarpiu visuomenės informavimas ir švietimas apie aplinką vyko keliais etapais:

9.1. Pirmajame 2009–2012 m. etape įgyvendintos tokios viešinimo priemonės: egzistuojančioje interneto svetainėje įdiegtas internetinis portalas „Grynas“ aplinkosaugos ir darnaus vystymosi aktualijų sklaidai, skirtas naujienoms apie ekologiją, aplinką ir gamtą; vykdoma informacijos sklaida nacionalinėje ir specializuotoje spaudoje; kuriamos ir transliuojamos televizijos, radijo laidos nacionalinių televizijų, radijo eteriuose, kuriamas televizijos serialas bei dokumentiniai filmai, transliuojami nacionalinių televizijų eteri; organizuotas dokumentinių filmų festivalis 10-ye Lietuvos miestų.

9.2. Antrajame 2012–2013 m. etape, kurio įgyvendinimas numatomas iki 2015 m., vykdoma aplinkosauginės informacijos sklaida portale „Grynas“, visuomenės informavimas ir švietimas Lietuvoje populiariose žiniasklaidos priemonėse, apimančiose nacionalinę televiziją ir radiją, regioninę ir rajoninę spaudą, internetinius portalus. Paskutiniame etape naudojamos skirtingos, bet viena kitą papildančios informavimo priemonės, tikėtina, leis užtikrinti savalaikį, spartų ir efektyvų informacijos teikimą visuomenei labiausiai rūpimais ir aktualiais aplinkosaugos klausimais.

22. Programos ir jos priemonių įgyvendinimą koordinuoja Aplinkos ministerija. Įgyvendinant Programą dalyvauja Aplinkos ministerija, įstaigos prie Aplinkos ministerijos, kitos pavaldžios biudžetinės įstaigos ir, atsižvelgiant į Lietuvos universitetų botanikos sodų veiklos plėtros gairių aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. 1034 „Dėl Lietuvos universitetų botanikos sodų veiklos plėtros gairių aprašo patvirtinimo“, 16.2 ir 18.2 papunkčius, Lietuvos universitetų botanikos sodai.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-539](#), 2020-09-07, paskelbta TAR 2020-09-07, i. k. 2020-18858

11. Kuriant Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programą, atsižvelgta į 2007 m. ir 2011 m. tyrimų duomenis, kurie parodė, kad Lietuvos visuomenės nariai yra vieni mažiausiai savo elgseną į aplinkai palankesne keisti linkusių europiečių ir yra įsitikinę, kad jų individualios pastangos gali nedaug prisidėti prie aplinkos apsaugos problemų sprendimo, todėl jie dažniau pasirenka ne tokius veiksmingus elgsenos kaitos būdus – linkę keisti, o ne mažinti vartojimą.

12. Planuojant 2014–2020 m. Programos įgyvendinimo priemones svarbu atkreipti dėmesį kokiomis sklaidos priemonėmis tikslinga skleisti informaciją. Remiantis 2007 m. ir 2011 m. tyrimų duomenimis, Lietuvos gyventojai, atsižvelgiant į bendras pirmenybių pasirenkant informavimo šaltinius tendencijas, ES šalyse išsiskiria savo polinkiu gauti informaciją iš televizijos (Lietuvoje – 77 proc., ES – 68 proc.), laikraščių (Lietuvoje – 50 proc., ES – 43 proc.), radijo (Lietuvoje – 33 proc., ES – 20 proc.). Lietuviai ne tik žiūri televiziją, bet ir pasitiki per televiziją sklaidžiamą informaciją (Lietuvoje – 48 proc., ES – 22 proc.).

Įvertinus tradicines informavimo priemones, nereikėtų pamiršti nuolat vykstančio informacijos srautų kitimo keičiantis komunikacijos priemonių populiarumui. Plėtojant informacinės visuomenės galimybes, labai svarbu spartus ir pigus žinių sklaidimas, kuriam sąlygas geriausiai sudaro efektyvus informacijos ir ryšių technologijų naudojimas (sklaida internetiniuose portaluose, išmaniųjų programėlių kūrimas, reklama pasitelkiant išmaniąsias technologijas, informacinių sistemų plėtra ir kt.).

13. Atsižvelgiant į vyraujančias Lietuvos gyventojų nuostatas apie aplinkai palankų gyvenimo būdą, viešinimo priemonėmis turėtų būti siekiama poveikio gyventojų elgsenai keičiant jų požiūrį į aplinkos problemų sprendimą: racionaliai ir tausiai naudoti gamtos išteklius, saugoti kraštovaizdį ir biologinę įvairovę, užtikrinti atliekų rūšiavimą perdirbimui, darnų energetikos išteklių naudojimą, teritorijų planavimą, vandentvarkos ūkio modernizavimą ir pan. Siekiant didžiausio efektyvumo, viešinimas turėtų būti derinamas su infrastruktūros (atliekų rūšiavimo, vandentvarkos, gamtos muziejų, aplinkosauginių objektų, informacinės sklaidos sistemų ir kt.) plėtros projektais.

14. Lietuvos zoologijos sodas yra vienintelis, galintis pasigirti egzotinių gyvūnų kolekcija ir vykdomų edukacinių programų gausa. Zoologijos sodas turi skatinti visuomenės mokymą ir švietimą biologinės įvairovės apsaugos srityje, informuoti apie eksponuojamas laukinių gyvūnų rūšis ir jų buveines, užtikrinti, kad laukiniai gyvūnai būtų laikomi tokiais sąlygomis, kurios atitiktų šių gyvūnų rūšių įkurdinimo biologinius ir apsaugos reikalavimus. Deja, šiandieninė sodo būklė, palyginti su kitais Europos zoologijos sodais, yra nepatenkinama. Atsižvelgiant į biologinės įvairovės išsaugojimo konvenciją, didėjantį gyvūnų natūralių buveinių sunaikinimo mastą ir klimato kaitą, ateityje numatomas zoologijos sodo, kaip bioįvairovės išsaugojimo ir visuomenės informacijos apie gamtos saugos svarbą sklaidos centro, vaidmens didėjimas, todėl būtina sudaryti palankias sąlygas ir galimybes zoologijos sodo atnaujinimui.

15. Lietuvos gamtos muziejai, kiti aplinkosauginiai ir rekreaciniai objektai vykdo ne tik švietėjišką veiklą, bet ir svariai prisideda prie visuomenės aplinkosauginio sąmoningumo didinimo, tenkina plačiosios visuomenės pažintinius ir ekologinės savimonės ugdymo poreikius. Planuojant visuomenės informavimo ir švietimo apie aplinką reikalingos infrastruktūros sukūrimo ir (ar) atnaujinimo priemones siekiama sukurti ir plėtoti informacinę-šviečiamąją infrastruktūrą, kuri skatintų saugoti ir tausoti aplinką, užtikrintų visuomenės narių švietimą aplinkos būklės klausimais.

Aplinkos apsaugos agentūra yra svarbiausia aplinkos kokybės monitoringą atliekanti institucija šalyje, jos kaupiama informacija yra unikali ir labai vertinga įvairiems šalies sektoriams – ne tik aplinkos, bet ir visuomenės sveikatos, žemės ūkio, verslo ir kt. Informacija svarbi gyventojams, žiniasklaidai ir turi būti lengvai pasiekama, aiškiai ir patraukliai pateikta, todėl būtina atnaujinti jos kūrimo ir sklaidos principus, gerinti prieinamumą. Svarbu užtikrinti, kad Aplinkos apsaugos agentūros veikla ir tikslai būtų matomi visuomenei ir stiprintų pasitikėjimą institucija.

Aplinkos projektų valdymo agentūros sukaupia patirtis administruojant ir įgyvendinant nacionalinėmis ir Europos Sąjungos lėšomis finansuojamus aplinkosaugos ir klimato kaitos srities projektus svariai prisideda prie visuomenės aplinkosauginio informuotumo ir sąmoningumo didinimo. Svarbu užtikrinti, kad, įgyvendinant Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymo nuostatas, Aplinkos projektų valdymo agentūros veikla būtų perorientuota į projektų plėtojimą ir konsultavimą. Sukoncentravus projektų įgyvendinimo kompetencijas vienoje įstaigoje būtų galima įgyvendinti aplinkosauginio viešinimo priemones laikantis aukštų kokybės standartų, kad aplinkosauginių komunikacijos priemonių tikslai būtų matomi visuomenei ir stiprėtų pasitikėjimas tiek institucija, tiek ir aplinkosaugos sektoriumi.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-503](#), 2019-08-28, paskelbta TAR 2019-08-30, i. k. 2019-13775

Nr. [D1-669](#), 2021-11-16, paskelbta TAR 2021-11-16, i. k. 2021-23700

III. PROGRAMOS TIKSLAI IR UŽDAVINIAI

16. Visuomenės aplinkosauginio informavimo ir švietimo tikslas – įvertinus nuosekliai vykdomos viešinimo kampanijos efektyvumą, nustatyti naujus viešinimo tikslus sistemingai ir nuolatinei informacijos sklaidai apie aplinką pasirenkant labiausiai visuomenei priimtinas viešinimo formas ir priemones, kurias įgyvendinus būtų suderinti aplinkosaugos, ekonominio ir socialinio vystymosi interesai, užtikrinta švari ir sveika aplinka, efektyvus gamtos išteklių naudojimas, visuotinė ekonominė visuomenės gerovė ir iki 2020 metų pagal ekonominius, socialinius ir gamtos išteklių naudojimo efektyvumo rodiklius būtų pasiektas ES valstybių vidurkis.

17. Programos tikslai išdėstyti atsižvelgiant į aplinkos sektoriaus interesus, savitumą, Nacionalinės darnaus vystymosi strategijos, kitų programinių dokumentų nuostatas. Numatomi šie Programos 2014–2020 m. tikslai:

17.1. informuoti visuomenę apie aplinką ir darnų vystymąsi;

17.2. sukurti ir (ar) atnaujinti visuomenės informavimą ir švietimą skatinančią infrastruktūrą.

18. Programoje numatomi šie 2014–2020 m. uždaviniai:

18.1. Programos 17.1 punkte nurodytam tikslui įgyvendinti numatomas uždavinys didinti gyventojų informuotumą apie aplinką ir jų aplinkosauginį sąmoningumą, keisti ir ugdyti visuomenės mąstymą ir vartojimo kultūrą, skatinti tausiai naudoti turimus išteklius.

18.2. Programos 17.2 punkte nurodytam tikslui įgyvendinti numatomi šie uždaviniai:

18.2.1. atnaujinti gamtos muziejus, zoologijos sodą, kitus aplinkosauginius ir rekreacinius objektus bei jų ekspozicijas;

18.2.2. sukurti ir plėtoti informacinę-šviečiamąją infrastruktūrą, skatinančią saugoti ir tausoti aplinką, užtikrinti visuomenės narių švietimą aplinkos būklės, bioįvairovės, kraštovaizdžio ir kt. klausimais.

IV. PRIORITETINĖS VIEŠINIMO KRYPTYS

19. Programa nustato bendrąsias visuomenės informavimo apie aplinką viešinimo kryptis atsižvelgiant į Nacionalinę darnaus vystymosi strategiją, Aplinkos ministerijos strateginį veiklos planą ir aplinkos sektoriaus savitumą:

19.1. vandens telkinių būklės ir geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo srityje visuomenei teikiama informacija apie:

- 19.1.1. vandens telkinių būklę ir priemones, gerinančias jų būklę;
- 19.1.2. Vandens įstatymo pakeitimus, nustatančius naujus reikalavimus dėl valstybinės reikšmės vandens telkinių, paviršinių vandens telkinių tvarkymo, upių ir ežerų reguliavimo, leidimų vandens telkinių ir jų vandens naudojimui išdavimo;
- 19.1.3. aplinkosauginiu atžvilgiu funkcionalios dirvos tręšimo ir stebėsenos sistemos sukūrimą;
- 19.1.4. taršą ir kitą neigiamą žemės ūkio veiksmų ir žmogaus kasdienės veiklos poveikį vandens telkiniams;
- 19.1.5. žuvų migracijos galimybes, migracijos kliūtis ir žuvitakius;
- 19.1.6. biomanipuliacijos priemonės ežeruose, siekiant pagerinti jų būklę;
- 19.1.7. prioritetinių cheminių medžiagų stebėsenos ir kontrolės sistemą, įgyvendinamas priemones pavojingų medžiagų mažinimui ir prevencijai;
- 19.1.8. individualių nuotekų tvarkymo apskaitos ir kontrolės sistemą, įgyvendinant ES reikalavimus;
- 19.1.9. taikomus mokesčių už valstybinius gamtos išteklius tarifus ir jų pasikeitimus;
- 19.1.10. racionalų vandens išteklių naudojimą, vandens ekosistemų įvairovę ir naudą visuomenei;
- 19.1.11. Kuršių marių ir Baltijos jūros būklę, taikomas priemones būklės pagerėjimui;
- 19.1.12. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;
- 19.1.13. vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemos efektyvumo didinimo priemones ir jų naudą;
- 19.1.14. kitas šios srities aktualijas;
- 19.2. oro kokybės, prisitaikymo prie klimato kaitos ir klimato kaitos švelninimo srityje visuomenei teikiama informacija apie:
 - 19.2.1. nacionalinę į aplinkos orą išmetamo teršalų kiekio apskaitą ir apskaitos duomenų pagrindų priimtus sprendimus aplinkos oro taršos mažinimui;
 - 19.2.2. Nacionalinę oro taršos valdymo programą ir oro taršos mažinimo tikslus 2020 ir 2030 metams;
 - 19.2.3. aplinkos oro taršos kietosiomis dalelėmis ir jų sudėtyje esančiais kitais pavojingais teršalais mažinimą;
 - 19.2.4. tarptautinius, ES aplinkos oro taršos ir aplinkos oro kokybės reikalavimus;
 - 19.2.5. Lietuvos aplinkos oro taršą, galimą poveikį visuomenei, verslui, socialinei ir kitai aplinkai;
 - 19.2.6. galimybes kiekvienam prisidėti prie aplinkos oro taršos jo aplinkoje mažinimo, oro, kuriuo kvėpuojame, kokybės gerinimo, apie neatsakingo elgesio pasekmes;
 - 19.2.7. galimybes naudotis aplinkosauginiu požiūriu efektyvia centralizuota šilumos tiekimo sistema ir šilumos energijos gamybą iš elektros, saulės ir (ar) geoterminės energijos;
 - 19.2.8. kietojo kuro naudojimo namų ūkiuose būsto šildymui kokybės reikalavimus ir jų laikymąsi;
 - 19.2.9. vidutinio dydžio (1-50 MW) kurą deginančių įrenginių eksploatavimą ir aplinkosauginius reikalavimus;
 - 19.2.10. Lietuvoje eksploatuojamų kuro deginimo įrenginių (katilų) registrą;
 - 19.2.11. kaminų privalomos priežiūros ir kontrolės sistemą, siekiant priešgaisrinių ir aplinkos oro taršos kietosiomis dalelėmis ir jų sudėtyje esančiais kitais pavojingais teršalais mažinimo tikslų;
 - 19.2.12. namų ūkių (būstų) šildymo įrenginių atnaujinimo galimybes;
 - 19.2.13. eksploatuojamų kelių transporto priemonių sudėtinių dalių kontrolės sistemą ir sankcijas už pažeidimus;
 - 19.2.14. transporto priemonių apmokestinimo sistemą ir neigiamo poveikio aplinkai mažinimo priemones;

19.2.15. dyzelinu varomų automobilių taršą ir mažiau taršių ar netaršių transporto priemonių naudojimą;

19.2.16. Tarptautinę konvenciją dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL) ir nacionalinių reikalavimų dėl sieros kiekio jūriniame kure nesilaikymo;

19.2.17. aplinkos oro taršą amoniaku;

19.2.18. išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimą, nustatant teisingas ir ekonomines priemones;

19.2.19. Klimato kaitos specialiosios programos lėšomis finansuojamus projektus ir paraiškų teikimo galimybes;

19.2.20. biokuro katilus, minimaliai teršiančius orą, ir šilumos siurblius bei jų naudojimo galimybes;

19.2.21. klimato kaitos keliamų grėsmių poveikį aplinkai, žmonių sveikatai, ekonominei veiklai, infrastruktūrai ir šių grėsmių valdymą;

19.2.22. klimato kaitos sėkmingus rezultatus Lietuvoje ir tarptautinėje erdvėje, bendradarbiavimą, tarpvalstybinius susitarimus klimato kaitos klausimais;

19.2.23. ekstremalių situacijų susidarymo dėl gamtos reiškinių rizikos valdymą ir gyventojų perspėjimo apie gresiančias nelaimes sistemą;

19.2.24. kitas šios srities aktualijas;

19.3. atliekų prevencijos ir tvarkymo srityje visuomenei teikiama informacija apie:

19.3.1. žiedinę ekonomiką, atliekų direktyvų pakeitimo projektus, numatomus naujus atliekų perdirbimo tikslus ir jų poveikį aplinkai;

19.3.2. Atliekų tvarkymo įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;

19.3.3. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;

19.3.4. atliekų tvarkymo sistemą ir numatomus jos tobulinimus, vykdomą politiką ir priimamus sprendimus atliekų sektoriuje;

19.3.5. gaminių ir pakuočių atliekų iš mišraus komunalinio atliekų srauto tvarkymą;

19.3.6. komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų teikimą savivaldybėse ir atliekų kainodaros principus;

19.3.7. biologiškai skaidžių atliekų kompostavimą jų susidarymo vietoje, surinkimą ir jų tolesnį apdorojimą, siekiant mažinti šių atliekų patekimą į sąvartynus;

19.3.8. gamybinių ir buitinių atliekų rūšiavimą, kad kuo daugiau atliekų būtų perdirbta ar kitaip panaudojama mažinant atliekų šalinimą sąvartynuose;

19.3.9. maisto atliekų surinkimą, perdirbimą ir šių atliekų tvarkymo galimybes;

19.3.10. pakartotinį daiktų panaudojimą ir reikalingos infrastruktūros sukūrimą;

19.3.11. lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių poveikį aplinkai ir jų vartojimo mažinimą;

19.3.12. asbesto turinčių gaminių pašalinimą iš aplinkos ir asbesto turinčių atliekų tvarkymą;

19.3.13. komunalinių nuotekų valymo metu susidariusio ir saugojimo aikštelėse sukaupto senojo dumblo sutvarkymo galimybes;

19.3.14. po rūšiavimo likusių, netinkamų perdirbti ir turinčių energetinę vertę atliekų panaudojimą energijai gauti specialiuose įrenginiuose;

19.3.15. pavojingų atliekų tvarkymą ir pavojingų atliekų darytojo atsakomybę;

19.3.16. vieningą gaminių, pakuočių ir atliekų apskaitos informacinę sistemą ir jos naudojimą;

19.3.17. mokesčių už aplinkos teršimą atliekomis pakeitimus;

19.3.18. atliekų tvarkymą mechaninio biologinio apdorojimo (MBA) ir atliekų deginimo įrenginiuose;

19.3.19. elektros ir elektroninės įrangos pakartotinį panaudojimą;

19.3.20. gaminių aplinkosauginį ženklumą;

19.3.21. visuomenines iniciatyvas atliekų tvarkymo ir prevencijos srityje;

19.3.22. kitas šios srities aktualijas;

19.4. cheminių medžiagų, mišinių ir juos turinčių gaminių tvarkymo srityje visuomenei teikiama informacija apie:

19.4.1. cheminių medžiagų valdymo ir tvarkymo teisinį reglamentavimą, naujai atsirandančius reikalavimus šioje srityje, jų poveikį ūkio sektoriams ir visuomenės grupėms;

19.4.2. tarptautines sutartis cheminių medžiagų valdymo srityje, jų įgyvendinimo aspektus, svarbiausias užduotis ir pagrindinius iššūkius;

19.4.3. cheminių medžiagų registraciją, jos tęsinį po 2018 m., registracijos informacijos panaudojimą ir atnaujinimą, įmonių atsakomybę šiame procese;

19.4.4. cheminių medžiagų autorizacijos reikalavimus bei ypatumus ir aktualijas konkrečiu laikotarpiu;

19.4.5. pavojingas chemines medžiagas gaminiuose ir gaminių saugaus naudojimo užtikrinimą, cheminių medžiagų, esančių tam tikrose gaminių grupėse, keliamą pavojų;

19.4.6. patvariųjų organinių junginių paplitimą, keliamą pavojų sveikatai ir aplinkai, jų tvarkymo būdus;

19.4.7. buityje ir profesionalioje veikloje naudojamų pavojingų medžiagų ir mišinių pakuočių ženklinimą;

19.4.8. naują iššūkį dėl vis didėjančio nanomedžiagų naudojimo, nanomedžiagų savybės, poveikio įvertinimą;

19.4.9. kitas šios srities aktualijas;

19.5. gamtos apsaugos ir miškų srityje visuomenei teikiama informacija apie:

19.5.1. ekosistemas ir jų paslaugas, jų būklę, atkūrimo prioritetus ir teises priemones paslaugų apskaitai ir balanso išsaugojimui;

19.5.2. Aplinkos apsaugos įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;

19.5.3. atsakingą žemės gelmių išteklių naudojimą ir sankcijas už reikalavimų nesilaikymą;

19.5.4. grunto naudojimo tvarką;

19.5.5. Miškų įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;

19.5.6. Miškų didinimo programą ir jos rezultatus;

19.5.7. miškų atkūrimą, apsaugą, racionalų išteklių naudojimą, produktyvumo didinimą;

19.5.8. Europos Bendrijos ekologinį tinklą "Natura 2000";

19.5.9. biologinę įvairovę, jos išteklių išsaugojimą, tausojimą, atkūrimą, apsaugą;

19.5.10. kaimo gyvybingumo ir žemės ūkio veiklų svarbą saugant biologinę įvairovę, ganyto ir šienavimo veiklų indėlį saugant ir palaikant biologinę įvairovę;

19.5.11. miškų ekosistemų biologinės įvairovės išsaugojimo būdus, atvirų buveinių miškuose išsaugojimo svarbą, gaisrų poveikį miškų ekosistemoms;

19.5.12. sezoninius reiškinius laukinės gyvūnijos gyvybės cikle, laukinės gyvūnijos prisitaikymą prie ekstremalių gamtinių sąlygų ir būtinybę žmogui susilaikyti nuo įsikišimo į natūralius reiškinius;

19.5.13. augalų nacionalinius genetinius išteklius, jų atrinkimo, saugojimo, naudojimo ir atkūrimo rezultatus;

19.5.14. Augalų nacionalinių genetinių išteklių įstatymo naują redakciją;

19.5.15. biosaugą, genetiškai modifikuotų mikroorganizmų riboto naudojimo, genetiškai modifikuotų organizmų ar jų produktų apgalvoto išleidimo į aplinką, tiekimo rinkai reglamentavimą, stebėseną, kontrolę, vykdomą veiklą (mokslinius tyrimus, kt. projektus) Lietuvoje ir ES;

19.5.16. gyvųjų modifikuotų organizmų, atsirandančių taikant šiuolaikinę biotechnologiją ir galinčių daryti neigiamą poveikį biologinės įvairovės išsaugojimui ir tausiam jos naudojimui, atitinkamo apsaugos lygio užtikrinimo, šių organizmų saugaus perdavimo, apdirbimo ir naudojimo srityje, tarpvalstybinį judėjimą;

19.5.17. kitas šios srities aktualijas;

19.6. saugomų teritorijų ir kraštovaizdžio srityje visuomenei teikiama informacija apie:

- 19.6.1. saugomas teritorijas, jų sistemą ir steigimo pagrindus;
- 19.6.2. Saugomų teritorijų įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;
- 19.6.3. kraštovaizdžio įvairovės ir atskirų jo elementų svarbą saugant biologinę įvairovę, migracijos kelius ir jų apsaugą;
- 19.6.4. žaliąją infrastruktūrą, jos išsaugojimą, plėtojimą, pritaikymą visuomeniniam lankymui;
- 19.6.5. žaliuojo miesto principus ir biologinės įvairovės mieste vaidmenį;
- 19.6.6. gamtinio karkaso ir kitų saugomų teritorijų apsaugą ir tvarkymą;
- 19.6.7. pajūrio juostos krantotvarkos darbus;
- 19.6.8. kitas šios srities aktualijas;
- 19.7. darnaus vystymosi srityje visuomenei teikiama informacija apie:
 - 19.7.1. aplinkos kokybės pokyčius, opias problemas ir jų sprendimo galimybes, daugiausia dėmesio skiriant pagrindiniams aplinkos komponentams – vandeniui, orui, klimato kaitos, biologinės įvairovės ir kraštovaizdžio klausimams, cheminių medžiagų ir atliekų tvarkymo problemoms;
 - 19.7.2. Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo pakeitimus;
 - 19.7.3. Valstybinę aplinkos stebėsenos programą;
 - 19.7.4. Lietuvos, ES ir tarptautinę patirtį darnaus vystymosi srityje;
 - 19.7.5. darnaus vystymosi principų diegimą viešajame valdyme (viešojo sektoriaus žalinimą) ir bendruomeniniame gyvenime (tausų išteklių naudojimą, aplinkai kuo mažiau žalos darantį gyvenimo būdą);
 - 19.7.6. kitas šios srities aktualijas;
- 19.8. teritorijų planavimo, statybos ir architektūros srityje visuomenei teikiama informacija apie:
 - 19.8.1. inžinerinės ir socialinės infrastruktūros, tenkinančios visuomenės poreikius ir aplinkosaugos reikalavimus, plėtrą savivaldybėse;
 - 19.8.2. specialiųjų žemės naudojimo sąlygų nuostatas;
 - 19.8.3. Lietuvos Respublikos teritorijos bendrąjį planą;
 - 19.8.4. Teritorijų planavimo įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;
 - 19.8.5. teritorijų planavimo ir statybos valstybinę priežiūrą;
 - 19.8.6. teritorijų planavimo informacinę sistemą ir jos pakeitimus, naujų informacinių sistemų sukūrimą, siekiant sudaryti piliečiams ir nevyriausybinėms organizacijoms galimybes dalyvauti sprendimų priėmimo procesuose;
 - 19.8.7. nelegalių statybų atvejus ir sankcijas už reikalavimų nesilaikymą;
 - 19.8.8. Statybos įstatymo pakeitimus ir jų taikymą;
 - 19.8.9. Lietuvos ir ES politiką energetinio naudingumo didinimo srityje;
 - 19.8.10. Lietuvos architektūrą ir urbanistiką, tarptautinius urbanistikos ir architektūros renginius, forumus, parodas ir pan.;
 - 19.8.11. Architektūros įstatymo projektą, siekiant reglamentuoti visuomeninius santykius architektūros srityje;
 - 19.8.12. Urbanistinės chartijos, įtvirtinančios urbanistinės politikos principus, priėmimą;
 - 19.8.13. kitas šios srities aktualijas.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-163](#), 2017-02-27, paskelbta TAR 2017-03-03, i. k. 2017-03601

V. TIKSLINĖS GRUPĖS

20. Visuomenės informavimo ir švietimo apie aplinką, įskaitant reikalingos infrastruktūros sukūrimą ir (ar) atnaujinimą, Programos įgyvendinimo priemonės yra nukreiptos į šias tikslines grupes:

20.1. visuomenę, kuriai būtina sudaryti palankias sąlygas dalyvauti priimant sprendimus, formuoti aplinkos ir jos apsaugos bei darnaus vystymosi politiką. Programos įgyvendinimo naudą visų pirma turi pajusti visuomenė – laiku ir greitai gauti aktualiausią informaciją apie aplinką, pajusti atnaujintos ir (ar) sukurtos aplinkosauginės infrastruktūros privalumus;

20.2. žiniasklaidą. Norint sėkmingai įgyvendinti Programoje užsibrėžtas viešinimo kryptis ir tikslus, labai svarbus yra žmonių požiūris į valstybines institucijas ir jų įgyvendinamus projektus. Visuomenės informavimas ir švietimas yra vienas iš būdų keisti nusistovėjusias nuostatas, kad valstybės institucijos yra nepatikimos, jų vykdomos programos neefektyvios, programų įgyvendinimo lėšos panaudojamos neskaidriai. Įprastiniai visuomenės informavimo būdai ne visuomet leidžia pasiekti norimų rezultatų, todėl būtina pasitelkti žiniasklaidą, nes jos informavimo būdai daugeliu atveju yra tiesioginis informacijos teikimo kanalas visoms kitoms tikslinėms grupėms. Žiniasklaida turi išskirtinę galimybę formuoti visuomenės narių vertinimo nuostatas, aktyvinti ir ugdyti jų aplinkosauginį sąmoningumą, skatinti aktyviau dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir pan.;

20.3. centrinės ir vietos valdžios institucijas. Jų vaidmuo ir aktyvus dalyvavimas skleidžiant informaciją apie aplinką gali prisidėti prie kokybiško ir efektyvaus Programoje užsibrėžtų tikslų ir uždavinių įgyvendinamo;

20.4. socialinius, ekonominius partnerius. Tai tam tikros grupės žmonių interesams atstovaujančios organizacijos – Lietuvos savivaldybių asociacija, Lietuvos pramonininkų konfederacija ir kt.;

20.5. nevyriausybinės organizacijos. Jų vaidmuo svarbus siekiant užtikrinti visuomenės aktyvų dalyvavimą aplinkosaugos projektuose, visuomenės įtraukimą į įvairias ekologinio švietimo programas, akcijas ir pan.;

20.6. švietimo ir mokslo įstaigas, galinčias skatinti vaikų ir jaunimo aktyvesnį įsitraukimą į aplinkosaugą ir kt.

VI. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS

21. Programa įgyvendinama pagal preliminarų priemonių planą, formuojama pagal nustatytus tikslus ir iškeltus uždavinius. Programos įgyvendinimo 2014–2020 m. priemonės pateiktos Programos priede. Programos įgyvendinimas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip iki 2023 m. spalio 1 d.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-503](#), 2019-08-28, paskelbta TAR 2019-08-30, i. k. 2019-13775

22. Programos ir jos priemonių įgyvendinimą koordinuoja Aplinkos ministerija. Įgyvendinant Programą dalyvauja Aplinkos ministerija, įstaigos prie Aplinkos ministerijos, kitos pavaldžios biudžetinės įstaigos.

23. Programos priemonių įgyvendinimas bus finansuojamas iš ES struktūrinių fondų, kitų nacionalinių ir tarptautinių fondų ar programų, valstybės biudžeto ir kitų teisėtai gautų lėšų.

VII. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO VERTINIMO KRITERIJAI

24. Programos veiksmingumas vertinamas pagal šiuos įgyvendinimo stebėsenos rodiklius:

24.1. rezultato – gyventojų, pakankamai prisidedančių prie tausaus išteklių naudojimo, dalis (matavimo vienetas – procentiniai punktai);

24.2. produkto – įgyvendinti projektai (matavimo vienetas – skaičius).

25. Gyventojų, pakankamai prisidedančių prie tausaus išteklių naudojimo, dalies rezultato rodiklis skaičiuojamas remiantis Europos Komisijos užsakymu vykdomo Europos piliečių požiūrio į aplinką tyrimo metodologija:

25.1. tyrimas pateikia atskirų šalių lyginamuosius duomenis ir padeda įvertinti esamus ir pagrįstai planuoti siektinus rodiklius;

25.2. tyrimas atliekamas periodiškai kas trejus–ketverius metus. Tai atitinka vidutinį laikotarpį, per kurį galima tikėtis informavimo ir švietimo veiklų poveikio. 2018–2019 m. laikotarpiu numatomos bent dvi šio tyrimo ataskaitos;

25.3. tai vienas didžiausių tarptautinių tyrimų apie aplinkosaugos nuostatas ir informavimą. Tyrimo klausimai konceptualizuoti pagal mokslinius tyrimus ir rodo europines tendencijas;

25.4. paskutinį kartą šio tyrimo ataskaita viešinta 2011 m. (joje nagrinėjami 2011 m. balandžio–gegužės mėn. duomenys). Ataskaitoje pateikiami duomenys naudojami pradinės padėties rezultato rodikliui nustatyti;

25.5. Programos pradinis rezultato rodiklis nustatomas 16 proc. 2018 m. tarpinis rezultato rodiklis turėtų pasiekti 19 proc., 2023 m. siektina reikšmė – 25 proc.

26. Igyvendintų projektų produkto rodiklis skaičiuojamas visam Programos įgyvendinimo laikotarpiui remiantis įgyvendintų viešinimo projektų bei atnaujintų ir (ar) sukurtų objektų skaičiumi.

26.1. Programos pradinis produkto rodiklis nustatomas 0, siektina reikšmė 2023 m. – 20.

VIII. LAUKIAMIEJI REZULTATAI

27. Įgyvendinant Programą, bus padidintas visuomenės informuotumas apie aplinką ir pagerintas gyventojų aplinkosauginis sąmoningumas, skatinamas aktyvumas bei suinteresuotumas pasinaudoti savo teisėmis formuojant darnaus vystymosi ir aplinkos apsaugos politiką. Visuomenės informavimas ir švietimas apie aplinką ir darnų vystymąsi skatins gyventojus mažinti vartojimą ir keisti elgseną į aplinkai palankesnę, taupyti energiją, rūšiuoti atliekas, pakartotinai naudoti, vartoti aplinkai draugiškus produktus ir pan.

28. Programos įgyvendinimas prisidės prie visuomenės informavimą ir švietimą skatinančios infrastruktūros sukūrimo ir (ar) atnaujinimo. Lietuvos zoologijos sodo pirmasis atnaujinimo etapas užtikrins keliamus gyvūnų gerovės, bioįvairovės išsaugojimo, visuomenės gamtosauginio švietimo ir edukacijos reikalavimus: tapti integralia gyvosios gamtos išsaugojimo procesų dalimi, atskleisti zoologijos sodo teritorijos, jos reljefo ir natūralios gamtos panaudojimo visuomenės poreikiams galimybes, tapti natūralios faunos ir floros buveine, kartu prisidedant prie visuomenės informavimo apie gamtosaugą ir aplinkosauginio sąmoningumo didinimo sistemos sukūrimo.

Gamtos muziejų, sodo, kitų aplinkosauginių ir rekreacinių objektų bei jų ekspozicijų sukūrimas ir (ar) atnaujinimas prisidės prie švietėjiškos, aplinkosauginės, rekreacinės veiklos pagerėjimo, sudarys galimybes sukurti lankytojams patrauklias ir patogias ekspozicijas, jų informacines sistemas, sutvarkyti mokomuosius, pažintinius takus, sukurti kitą reikalingą infrastruktūros sistemą, užtikrinančią aplinkosauginį visuomenės švietimą.

Aplinkos apsaugos agentūros interneto svetainė taps labiau lankoma, pateikiama informacija dažniau ir greičiau atsiders žiniasklaidoje, bus naudojama mokslinėje veikloje, institucija dažniau ir geriau atpažįstama viešojoje erdvėje, jos vykdoma veikla taps geriau matoma, aiški, padidės visuomenės informuotumas apie aplinkos kokybės rodiklius. Mobilioji programėlė taps sudedamąja šiuolaikiška informacijos apie aplinką kūrimo ir sklaidos dalimi, pasiekianti įvairią auditoriją, padės užtikrinti geresnę informacijos sklaidą.

Atskyrus Aplinkos projektų valdymo agentūros viduje įgyvendinamų projektų kontrolę ir priežiūrą atliekančių darbuotojų atsakomybę ir funkcijas nuo projektų įgyvendinimo, agentūroje sukaupta patirtis suteiks didelę pridėtinę vertę įgyvendinant visuomenės informavimo projektą „Atsakingo ir tausojančio aplinką visuomenės elgesio skatinimas“, „vieno langelio“ principu administruojant projekto veiklas, koordinuojant jų įgyvendinimą, analizuojant jų poveikį visuomenės aplinkosauginiam sąmoningumui, atliekant patikimą, faktiniais duomenimis pagrįstą stebėseną, teikiant metodinę ir konsultacinę pagalbą projekto partneriams. Projekto administravimo

funkcijų sutelkimas agentūroje, turinčioje didžiulę projektų valdymo ir administravimo patirtį, leis veiksmingiau panaudoti skiriamą Europos Sąjungos paramą, didins skaidrumą, o ministerijai leis resursus nukreipti į informacijos, skatinančios tausojančią ir atsakingą visuomenės požiūrį į darnų vystymąsi ir tvarų vartojimą, teikimą ir koordinavimą siekiant strateginių šalies aplinkosauginių tikslų.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-503](#), 2019-08-28, paskelbta TAR 2019-08-30, i. k. 2019-13775

Nr. [D1-669](#), 2021-11-16, paskelbta TAR 2021-11-16, i. k. 2021-23700

29. Įgyvendinus programos priemonių plane numatytas priemones, bus pasiektas pagrindinis tikslas – visuomenės aplinkosauginio sąmoningumo ir informuotumo apie aplinką pagerėjimas pasirenkant tausų išteklių naudojimą ir aplinkai palankų gyvenimo būdą. Visuomenė gautų reikalingą informaciją apie aplinką ir jos apsaugą, dalyvavimo galimybes formuojant aplinkos apsaugos politiką ir priimant sprendimus aplinkosaugos klausimais.

APLINKOS SEKTORIAUS 2014–2020 M. VIEŠINIMO PRIEMONIŲ PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO PRIEMONIŲ PLANAS

Tikslai	Uždaviniai	Priemonės	Vykdytojai	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. eurų	Įgyvendinimo terminas
1. Informuoti visuomenę apie aplinką ir darnų vystymąsi	1.1. Didinti gyventojų informuotumą apie aplinką ir jų aplinkosauginį sąmoningumą, keisti ir ugdyti visuomenės mąstymą ir vartojimo kultūrą, skatinti tausiai naudoti turimus išteklius	1.1.1. Informaciniai ir mokomieji renginiai: organizuoti seminarų, mokymų, parodų, konkursų, akcijų, vaikų, jaunimo ir kitų amžiaus grupių asmenų įtraukimą į aplinkos saugojimą ir kt. renginius	Aplinkos ministerija	6500	2014–2020 m.
			Aplinkos apsaugos agentūra	250	2019–2020 m.
			APVA		2021–2023 m.
		1.1.2. Leidiniai, spaudiniai ir dalomoji medžiaga: publikuoti informaciją laikraščiuose (specializuotoje, nacionalinėje, regioninėje, rajoninėje spaudoje), žurnaluose, rengti ir platinti knygas, leisti ir platinti bukletus, biuletenius, skrajutes, pažintinius-mokomuosius vadovus, lankstinukus, brošiūras, plakatus ir kt. specializuotą aplinkosauginę medžiagą bei leidinius			
		1.1.3. Informacijos sklaida garso ir vaizdo priemonėse: sukurti ir transliuoti laidas/siužetus/reportažus televizijoje ir radijuje, filmus ir kt.			
		1.1.4. Socialinė reklama: skleisti			

Tikslai	Uždaviniai	Priemonės	Vykdytojai	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. eurų	Igyvendinimo terminas
		aplinkosauginę-mokomąją informaciją viešojoje erdvėje (lauko (išorinė) reklama), spaudiniuose, leidiniuose, televizijoje ir radijuje, internetiniuose portaluose, vitrinose, stenduose ir kt. reklamos priemonėse, didinant aplinkosauginį gyventojų sąmoningumą			
		1.1.5. Informacijos sklaida panaudojant informacijos ir ryšių technologijas (IRT): skleisti informaciją internetiniuose portaluose ir mobiliuose priemonėse, plėsti Aplinkos ministerijos svetainę atsižvelgiant į visuomenės ir informacijos sklaidos poreikius, vykdyti informacijos rinkodarą			
2. Sukurti ir (ar) atnaujinti visuomenės informavimą ir švietimą skatinančią infrastruktūrą	2.1. Atnaujinti gamtos muziejus, zoologijos sodą, kitus aplinkosauginius ir rekreacinius objektus bei jų ekspozicijas	2.1.1. Lietuvos zoologijos sodo atnaujinimas	Lietuvos zoologijos sodas	18305	2014–2020 m.
		2.1.2. Kauno Tado Ivanausko zoologijos muziejaus atnaujinimas	Kauno Tado Ivanausko zoologijos muziejus	1614	2014–2020 m..

Tikslai	Uždaviniai	Priemonės	Vykdytojai	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. eurų	Įgyvendinimo terminas
		2.1.3. Respublikinio Vaclovo Into akmenų muziejaus atnaujinimas	Respublikinis Vaclovo Into akmenų muziejus	1541	2014–2020 m.
		2.1.4. Lietuvos geologijos muziejaus reorganizavimas įkuriant Žemės gelmių informacijos centrą	Lietuvos geologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos	2304	2014–2020 m.
		2.1.5. VĮ Dubravos eksperimentinės-mokomosios miškų urėdijos arboretumo, kuriame kaupiami, saugojami ir eksponuojami vertingi mokslo, pažintiniu ir dekoratyviniu požiūriu vietinės ir įvežtinės dendrofloros augalai, atnaujinimas	VĮ Valstybinių miškų urėdija	134	2014–2020 m.
		2.1.6. VU Botanikos sodo atnaujinimas	VU Botanikos sodas	1500	2020–2023 m.
		2.1.7. Vytauto Didžiojo universiteto Botanikos sodo atnaujinimas	Vytauto Didžiojo universiteto Botanikos sodas	810	2020–2023 m.
		2.1.8. Klaipėdos universiteto Botanikos sodo atnaujinimas	Klaipėdos universiteto Botanikos sodas	880	2020–2023 m.
	2.2. Sukurti ir plėtoti	2.2.1. Interneto svetainės ir	Aplinkos	450	2019–2020 m.

Tikslai	Uždaviniai	Priemonės	Vykdytojai	Preliminarus lėšų poreikis, tūkst. eurų	Igyvendinimo terminas
	informacinę-šviečiamąją infrastruktūrą, skatinančią saugoti ir tausoti aplinką, užtikrinti visuomenės narių švietimą aplinkos būklės, bioįvairovės, kraštovaizdžio ir kt. klausimais	mobiliuosios programėlės sukūrimas ir palaikymas	apsaugos agentūra		

Priedo pakeitimai:

Nr. [D1-503](#), 2019-08-28, paskelbta TAR 2019-08-30, i. k. 2019-13775

Nr. [D1-620](#), 2020-10-13, paskelbta TAR 2020-10-13, i. k. 2020-21280

Nr. [D1-669](#), 2021-11-16, paskelbta TAR 2021-11-16, i. k. 2021-23700

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-163](#), 2017-02-27, paskelbta TAR 2017-03-03, i. k. 2017-03601

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. D1-238 „Dėl Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programos patvirtinimo“ pakeitimo“

2.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-503](#), 2019-08-28, paskelbta TAR 2019-08-30, i. k. 2019-13775

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. D1-238 „Dėl Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programos patvirtinimo“ pakeitimo

3.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-539](#), 2020-09-07, paskelbta TAR 2020-09-07, i. k. 2020-18858

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. D1-238 „Dėl aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinimo priemonių programos patvirtinimo“ pakeitimo

4.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-620](#), 2020-10-13, paskelbta TAR 2020-10-13, i. k. 2020-21280

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. D1-238 „Dėl Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinio priemonių programos patvirtinimo“ pakeitimo

5.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-669](#), 2021-11-16, paskelbta TAR 2021-11-16, i. k. 2021-23700

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. kovo 5 d. įsakymo Nr. D1-238 „Dėl Aplinkos sektoriaus 2014–2020 m. viešinio priemonių programos patvirtinimo“ pakeitimo